

NÁZORY

BULLETIN CZO SSM ZTS

„JDE O TO, JESTLI SE DOKÁŽETE O HOLKU
POSTARAT. MY S MÁMOU
UŽ TOHO MOC NENA-
KRADEM!“

7

89

ANKETA

ANKETNÍ OTAZKA:

Co si myslíte o bulletinu „Názory“?

Já si myslím, že by se mělo ve vydávání časopisu pokračovat. Jeho obsah je správně naladěný.

J.L.

Bulletin „NÁZORY“ je dobře čtivý a dotýká se řady ožehavých problémů současné doby. Je to vlastně taková „vrba“, které se každý může svěřit. Tím to podle mého názoru ale končí, z téhle vrby nikdo basu neudělá.

Přesto je dobře, že se tento časopis zrodil.

Z.V.

mezi sebou

INZERÁTY K OTISKNU-
TÍ POSÍLEJTE V. KLE-
MENTOVI NA CZV SSM
ZTS; TELEFON 5911

P r o d á m
tenisku, mí, náležiště německy
ovčák, bez prázdnou původu.
Cena 300.- Kčs
č.t. 5972

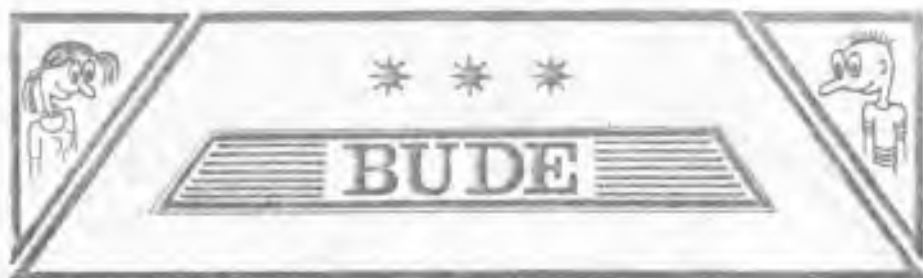
M a b i z i o
tapatování bytů i jiných.
Povolení máme.
č.t. 224042 (po 20.00 hod)
8163, 6185 (6.00-13.00)

P r o d á m
autobus RTD představený
nakl. dojíždění
č.t. 5985

M l e s á n e
podání nebo pronájem bytu
na jeden rok.
č.t. 5911

P r o d á m
lodičku na fosky různ. 3842.
Expozici hodiny "muzeu"
žvotšavík "Dopis"
č.t. 5382

P r o d á m
chlapeckou džínovou bundu
vel. 170. klas. střih.
Nová - nenošená
č.t. 5722

- 3. 12. se uskuteční na Bílé hoře BĚH ZA MIKULÁŠEM. Budou připraveny trasy na 8 km pro muže, branný závod na 3 km pro všechny kategorie a děti poběží 1000 m za Mikulášem.
- Pomalu chystejte dárčky pro své kamarády a kamarádky, neboť se blíží Mikulášská nadílka a s ní tradiční MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA. Datum, místo konání, ... ad' další info pro se dozvíte co nejdříve. (středa 13. 12., 18⁰⁰-24⁰⁰ restaurace OLYMPIE)
- Pro děti je připraven DĚTSKÝ NADÍLKOVÝ DEN, který se uskuteční 9. 12. v 9,30 hod. ve Svazácku. Nebudou chybět soutěže, ceny, je připraveno promítání pohádek a uskuteční se i diskotéka. Akci připravil PV SSM a pořadem bude provázet Petr Jančařík.
- Další akci připravil také PV SSM, koná se 13. 1. 1990 v DK ROH a je to již známý PLES MLÁDEŽE.
- Máte-li nadání, je tu pro vás šance: národní literární soutěž mladých autorů do 35 let "MLADÝ LITERÁRNÍ BEROUN" o cenu Františka Branislava v oborech próza a umělecká publicistika, poezie. (uzávěrka soutěže 31. 12. 1989)
- Bližší informace o výše uvedených zprávách získáte buď u svých předsedů ZO nebo přímo na CZV SSM (č.t. 5911)
- Od 14. 3. do 18. 3. je možnost si zalyžovat v Železné Rudě. CZV SSM zajistil 20 míst v chatě SÚZ SSM Plzeň - jih.
- Ve středu 29. 11. ve 14⁴⁵ proběhne beseda k AKTUÁLNÍM OTÁZKAM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ. Přednáší ing. J. Kydlíček z ředitelny TS Haly.
- Změny v hospodářském mechanismu Jitavice se ZTS může modifikovat 7. 12. 89 ve 14³⁰ v ředitelně TS Haly. Přítomně budou radky a hospodářského mechanismu. Veliký po krádeži, kdo má nájem

CZV SSM ZÁVODU TĚŽKÉHO STROJIRENSÍ VI
BĚH ZA MIKULÁŠEM POŘÁDA VII. ROČNÍK SOUTĚŽE
 MÍSTO: AREÁL TJ SOKOL BÍLÁ HORA (obnova autobusem č. 20)
3.12. 1989

BĚH ZA MIKULÁŠEM:

soutěž pro děti
 ve věku od 2
 do 15-ti let
 trať 1000 m

ZÁVOD JEDNOTLIVCU:

pro muže
 trať 8000 m

Pro soutěžící budou připraveny účastnické diplomy.

Vítězové obdrží věcné ceny.

BRANNÝ ZÁVOD JEDNOTLIVCU:

zahrnuje střelbu ze vzduchovky, hod granátem
 kategorie:
 ženy - 3000 m
 muži - 3000 m
 dorost - 3000 m

Účastníci branného závodu si musí přinést lékařské potvrzení ne starší jednoho roku.

☞ Akce proběhne za každého počasí.

TRAT' V OKOLÍ BOLEVECKÝCH RYBNÍKŮ
 ZAČÁTEK V 10.00 I PO UKONČENÍ ZÁVODU DĚTÍ V INTERVALU 1 MINUTY
 START DALŠÍCH KATEGORIÍ
 BUDE K DISPOZICI BUFET, ŠATNA, SPRCHY A SOCIÁLNÍ ZABÍŘENÍ

PRAŽSKÁ PĚTKA

Tento film provází v současnosti u nás nejučinnější reklama, tj. pověst filmu zakázaného. V Plzni byl totiž promítán cca před půl rokem v kinech Hvězda a Leningrad, pak však na místo obvyklého maratónu po všech kinech krajského města nečekaně zmizel. A hned se začalo šuškat, že se již promítat nebude, neboť se komusi nelíbí a tedy je stažen.

A najednou příznivá zpráva pro všechny, kterým to tenkrát nevyšlo - v Plzni se opět promítá - na přelomu října a listopadu to bylo v kině ČAS (poněkud nezvyklé na nový film, ale budiž). Tentokrát jsem nozaváhal a vyrazil. Tady je pár dojmů z filmu:

Režisérem je Tomáš VOŘEL (narozen 1957) a ve filmu se v pěti povídkách představuje 6 progresivních divadel z Prahy: MIMOLA, KOLTOČ, VPŘED, KREČ, SKLEP.

První povídka "Vělat na Karlově" představuje něco, co zní, naposled z éry německého filmu - tj. grotesku - příběh plný nápadů, vtípů a humoru. Mimořádně zde uvidíte režiséra, co by pohádkového skřítku bydlícího v kontejneru na odpady ... Kdo má rád tento druh humoru, ten si přijde na své.

Druhá povídka, to je něco z jiného soudku - převážně výtvarnými prostředky je zde zachyceno postavení člověka jako jedince a osobnosti v mase ostatních (tak jsem to pochopil já). Zajímavá.

Třetí povídka "Oldy večírek" recitační skupiny VPŘED je jakýsi muzikal, který líčí, jak mladý údržbář pochopí fungování našeho hospodářství.

Čtvrtá povídka "Barvy" je něco pro oči a pro fantazii a představivost. Jedná se totiž převážně o tance, pohyb a barvy. Diváka milujícího jednoznačné scény to asi nenadchne, avšak na něj se tvůrci jasně nezanášeli.

Pátá povídka "Na brigádě" divadla SKLEP (jeho hlavní představitelé znáte z filmu V. Chytilové Kopytem sem, kopytem tam) se setkává s největším ohlasem u diváků. Příběh zachycuje brigádnickou výpomoc kolektivu mládežníků naší vesnici v 50. letech. Šiřou a nadsázkou je zde potvrzeno to, co se tehdy popíralo: SVĚT NENÍ ČERNO-BÍLÝ.

Co říci o filmu jako celku? Určite stojí za shlédnutí - pestrost hlavních představitelů je zámlkou, že se každému bude minimálně jedna pětina líbit. Mě se líbily 3 a zbylé mě zaujaly. Z celého filmu je patrné, že se jedná o dílo převážně mladých lidí, snežících se něco vyslovit po svém a tedy nově. Nápadů je zde tolik, že lze těžko všechno postihnout po jednom shlédnutí - i když některých si všimne každý napoprvé (např. výzvy ve vesnické hospodě k účelnému využíváníгуроvín DUSLEDNÝM DOPÍJENÍM PIV ZA USPORU JEČMENE - povídka "Nabrigádě"). Takže dle mého soudu, jedná se o jeden z nejlepších čs. filmů, který jsme měli možnost vidět v našich kinech. A již teď se můžeme těšit na další film T. Vořele "INŽA KOUŘÍ KLEJKY".

P.S. Film PRAŽSKÁ PĚTKA je promítán 24. - 29. 11. v kině EDEN. -eh-

ZNÁTE PETRA SKOUMALA ?

Příznivci dobré hudby a textů určitě. A ti, kdo slyší toto jméno poprvé, jistě slyšeli jeho hudbu k mnohým televizním večerníčkům včetně Maxipse Fíka a Králíků z klobouku.

Petr Skoumal však nezůstal pouze u večerníčků, ti o málo dříve narození možné pamatují slavné večery dvojice Vodňenský-Skoumal. Rockeři ho mohli zahlédnout v jedné ze sestav Míšíkových ETC..., co by rockers s padesátkou na krku. Ani folkové publikum nebylo „ušetřeno“ a možná vzpomene na občasnou spolupráci P. Skoumala s Janem Burianem. A ti, jejichž parketou nejsou večerníčky, rock ani folk, viděli určitě něco z desítek filmů a inscenací k nimž psal hudbu.

O kvalitách jeho tvorby nelze pochybovat. Oceněním jeho práce se měla stát i cena Melodie za píseň POLOČAS ROZPADU. Nestala se. Petr Skoumal ji odmítl. Myslím, že odpověď na otázku proč se rozhodl právě takto, lze hledat v textu písně samé.

POLOČAS ROZPADU

/hudba a text Petr Skoumal/

Říkali ti, že pravda zvítězí,
ale zapoměli říct kdy.

Říkali ti, že než se oženíš,
všechno se ti zahojí.

Říkali ti, že lhát se nemá,
a taky říkali, kdo lže, ten kradě.

Říkali ti, že krást se nesmí,
a mezitím ti ukradli celý život.

Tvářili se nezištně,

když ti prohrskovali kapsy,
a usmívali se vlídně.

když ti ze rohem zkroutili ruce

a pak tě pozvali na skleničku

a říkali, co jsme si, to jsme

a pravda zase zvítězila

a ani o tom nevěděla.

REF:

Nezapomeň - co chceš.

Nezapomeň - kdo seš.

Nezapomeň - odkud přicházíš.

Nezapomeň - kam jdeš.

Je zima a jaro už bylo,

kráčíme pozadu.

Je zima a co zbylo -

poločas rozpadu.

Měli něco o božích mlýnech,
a o tom, že si musíme pomáhat,
a tak ti pomáhali,
aniž by ses někoho prosil,
a pak ti dali příslib věčnosti
a doložku nejvyšších výhod,
tekoucí vodu a kanalizaci,
kam bys mohl spláchnout svoje
pochybnosti.

P.S. Už jste si koupili první LP desku Petra Skoumala

„...se nezblázní“ ?

- MSPB -

NĚSTSKÁ KOLO ROCKFESTU V PIZNI
koló neverejné a soutěžní, leč ... ?

Tak nějak mi to připadalo, že se všichni pořadatelé na této akci zainteresovaní jaksi nemohli zbavit chmur z minulého ročníku, kde se i přes tvrdošíjný odpor podařilo prosadit kapely, které nebyly v plánu. Letos naštěstí netušili nic předem a ve svém přesvědčení víceméně nechápali, co se to vlastně stalo. I přesto se jim podařilo alespoň částečně "narvat tam své koně".

Ale k vlastní akci. Po všeobecné nervozitě a chaosu zaviněnému díky umělcům z metalového Presta (tajná zbraň MKS, nic neříkající ale poslušná a prý oblíbená, na posledním koncertu 17 diváků), to vypuklo. "Malý orchestr radiokomunikací" - metalová slátanina s průvodním slovem - my sme andrgrandisti co dřou ve sklepech, a tak koukejte co umíme. Č. 2 - "Lochnesky" - mnohem více zaujmutelnější svým vzhledem (fakt pěkný holky) než trapným projevem. Neoslovilo mě to. Č. 3 - tvrdá rána pod pás všem konzervativním členům poroty, Požár Mlýna a dvě ukázky z opery "Záludná

vraždy Makového muže". Metalisti odcházeli s kroutící hlavou do předsálí. Publikum řvalo. Č. 4 "Smíšené nocity" - dokonale zpracované, dokonale zahrané. Perfektní! Č. 5 "Jazzová rýma" - ve městě Plzni dobře se nám žije, strachu plný hrsti, budoucnost ... ? Další dobře mířená rána do kamenného a také kyselého obličejů městského inspektora pro kulturu. Pak už si bohužel nepamatuji přesné pořadí, takže asi "Šišaté kolo". Je dobře, že se mladí kluci snaží o svoji tvář ale diletantské a nepůvodní. Ona se ta tvář hledá hrozně špatně, chlápci. "ZNC" - naprosto bezvadná písnička první, naprosté ostuda v písni druhé. Zklamané pohledy členů kapely ke svému kamarádovi Vojtovi Lindauerovi, předsedovi poroty. "Kudy Kam" - asi největší propadák celého dne. Slabomyslná snaha o bigbít, okořeněná suveréním vystupováním členů kapely bez jakékoliv kapky soudnosti. "Sedm Větrů" - výborně technicky zahrané, příjemné nápady, ale příliš inklinující k popu. Vynikající text "Ludvík". "Jan Badalec Band" - nic neříkající barová kapela, nepochopil jsem, co vlastně chtějí. "Normal" - romský bigbít s výborným kytaristou, slaboduché texty. "Přesto" - výborně řemeslně zvládnuté, technicky dokonalý metal. Výsledná hodnota - slabé ale neškodné. "U Rock" - pro tuto kapelu zcela jednoznačně keramického Dalibora Janáku, cenu za točidlo nepůvodní škvár. "Testalozzi" - perfektní střední proud, výborné provedení, technická vyspělost, ale patřící asi opravdu spíše do mladou píseň než na Rockfest. Předem jasný postupující. Koneckonců proč ne. Byl to jediný opravdu profesionální výkon z celého dne. Avšak studený. "Kam běžíte ?!" - rock and rollový revival, veselá bída s křečovitým projevem. "K Obraz" - typická "jedním uchem tam, druhým ven" popová, nezlobte se, hudební i textová "slátanina".

Takže došlo k vyhlášení. První Testalozzi - zaslouženě, ale co mají společného s rockovou muzikou, nevím. Druzí Z nouze činnost (Tak to ten Vojta přeci jenom ze starého kamarádství prosadil). Na druhé straně je to pro svoji jasnou cestu, kterou už šlapou několik let, a proto co ve prospěch plzeňské alternativní scény udělali, určitě místo zasloužené.

Čestná uznání - Požár Mlýna, Smíšené nocity, Přesto.

Uznání za text Sedm větrů za "Ludvíka".

Dále na galakonzert vybrání - Jazzová Rýma, Kam Běžíte.

Celkový dojem? O proti loňskému roku velký krok vpřed. Přesto se vkrádá myšlenka: Jak je to vlastně doopravdy?

V této souvislosti je třeba zmínit, že vlády třetího světa potřebují dávat více prostředků - jak finančních, tak organizačních - na ubytování a služby pro městskou chudinu. Přestože je mnoho způsobů jak pomoci, měly by mít na zřeteli následující důležité body:

- legalizovat postavení lidí žijících v nelegálních sídlech, zajistit jim základní bezpečnost a služby prováděné městskou správou
- zajistit dostupné pozemky pro postavení přístřeší
- zajistit infrastrukturu a služby v již existujících a nových obytných čtvrtích
- zajistit v blízkosti poradny a technické služby, které jsou schopny poradit, jak stavět lépe a laciněji i jak vylepšit zdraví a hygienu
- plánovat a vést rozšiřování měst se zřetelem na potřebu pozemků pro nové domy, zemědělskou půdu, parky a dětská hřiště
- zjistit, jak může pomoci veřejnosti zlepšit podmínky lidí žijících v laciných podnájmech, penzionech
- změnit systém placení za byty, vytvořit výhodné půjčky dosažitelné i při nízkých výdělcích a pro skupiny

ALE TO JÁ VÍM TAKY, HLADEJ,
JE SE TO NEDÁ PIT.
...JENOM JE TO PERFEKTNĚ
HOŘÍ V NAFTĚKÁCH...!!

Pro zlepšení podmínek ve městech potřebuje třetí svět podporu průmyslových zemí. Okolo 5% populace rozvojových států získalo domy nebo jiné výhody od organizací z rozvinutých zemí. Tyto mezinárodní organizace pro rozvoj by se měly zaměřit na tři oblasti:

založení fondů pro městské správy na vytvoření infrastruktury; vzít si za své reorganizaci v odhadu daní a sbírek, přípravu nebo novelizaci pozemkových vlastnických map a založení technických skupin sloužících jako poradny pro vlastníky domů; poskytování návodů na zlepšení výstavby a ubytování; pomoci se založením kursů a doškolování pro místní úředníky.

Ve slumech třetího světa umírá každé čtvrté dítě na nemoci způsobené podvýživou dříve než dosáhne věku 5 let. Každý druhý dospělý člověk trpí vážnými dýchacími chorobami nebo parazitickými střevními onemocněními.

Růst měst často předstihne vybudování stabilní ekonomické základny, která by pak podpořila výstavbu obytných domů, infrastruktury a zajistila zaměstnání. V mnoha místech je situace způsobena neodpovídajícím průmyslovým rozvojem a nedostatečným propojením politiky v zemědělství a v rozvoji měst.

Není výjimkou, že čtvrtina až polovina práce schopného obyvatelstva ve městech je bez stálého zdroje obživy. Při nedostatku zaměstnání v oficiálním "formálním" sektoru, vyrostl ve většině měst rozvojových zemí neoficiální "neformální" sektor, který zabezpečuje většinu levného zboží a služeb, jenž jsou vlastně nejdůležitější pro hospodaření, obchod a spotřebitele ve městech. Bez těchto trhů na každém rohu, dosud nepodchycených oficiálními ekonomickými statistikami, by měla většina měst velké problémy.

V. Městské problémy

FAKTA

Svět stojí uprostřed "revoluce měst". Od roku 1950 se počet lidí ve městech téměř ztrojnásobil, v roce 1985 žilo ve městech 1,98 miliardy lidí. V průmyslovém světě se počet lidí ve městech zdvojnásobil - z 477 mil v roce 1950 na 838 mil v roce 1985. V rozvojovém světě vzrostl počet obyvatel ve městech čtyřikrát - z 286 mil v roce 1950 na 1,14 mld v roce 1985. Také prudce vzrostl počet lidí žijících ve městech s více než 1 milionem obyvatel - v roce 1940 to byl jeden člověk ze sta, v roce 1980 jeden člověk z deseti. Jsou to převážně města třetího světa, která rostou nejrychleji a téměř bez kontroly. Přestože se ve třetím světě růst městských center zpomaluje - z 5,2 % v roce 1950 na 3,4 % v 80. letech, do konce století vzroste počet lidí ve městech třetího světa o 3/4 miliardy. Tyto údaje staví problémy měst hlavně do rozvojových zemí. V průběhu pouhých 15 let budou muset rozvojové státy zvýšit svou schopnost zajistit městskou infrastrukturu, služby, obydlí o 65 %, aby zachovaly stav, který je teď.

STANOVISKO KOMISE

Téměř všechny vlády v rozvojových zemích budou muset zlepšit služby a infrastrukturu měst, zvláště se zřetelem k chudým, kterých je ve městech většina. Vlády by se měly soustředit na pomoc při získávání pozemků a stavebního materiálu spolu s odpovídajícími sanitárními zařízeními a dobrou pitnou vodou, lepším přístupem ke zdravotnickým službám, lékařům, školám a hromadné dopravě. Městská špína těžce zasahuje do života lidí.

zemědělských půd každým rokem. FAO vypočítala, že okolo poloviny světových zavlažovaných oblastí je ohroženo zasolením, podmačením nebo alkalizací.

• zvyšující se, často bez rozmyslu prováděné, hnojení umělými hnojivy a používání pesticidů také požaduje vysokou daň na lidech i na životním prostředí. Vyplavené dusičnany z přehnojených polí pronikají do podzemních vod a činí je nepitnými či nevhodnými pro jiné použití. Nesprávné zacházení s pesticidy a jejich špatná aplikace způsobuje ve třetím světě smrt přibližně 10 000 lidí každý rok, dalších 400 000 trpí akutními, ale ne smrtelnými otravami.

**„U
VĚZENÍ STUDENTÍ!**
V NAŠEM OKŘESE BYLO
VYKONCENO GNEMICKÉ
OŠETŘENÍ LESA.
KTO SI OTRAVÍ V VĚZENÍ
TETŘEV - HLUSEC
NI TETŘEV-SLEPEC...

• místo úhorového hospodářství je praktikováno mýcení a vypalování bez toho, že by se zemědělská půda nechávala odpočinout. Také je ničen potřebný lesní porost. Odlesnění povodí toků vede většinou k obrovským erozím a zátopám v nižších

• rozšiřují se pouště díky nesprávnému pasení a obdělávání půdy v suchých oblastech. Okolo 29 % pevniny je lehce, středně nebo silně ohroženo postupem pouště. Dalších 6 % je charakterizováno jako poušť. V aridních oblastech světa žije více než 850 mil lidí, z toho 230 mil žije na místech bezprostředně ohrožených postupem pouště.

KDEPAK „HRNEČKU, VÁR“
A KRUPICNÁ KAŠE, CHLAPČE; TO JSOU SAPONÁTY.

DOPORUČENÍ

Celková produkce potravin musí růst o 3 - 4 % ročně, aby bylo možno uživit 1,1 mld lidí, o které vzroste populace na naší planetě do konce století. Komise dává několik doporučení k dosažení tohoto cíle.

Vlády třetího světa musí změnit obchod s potravinami ve prospěch farmářů - zlepšit cenovou politiku v obchodu

Základní zemědělský zdroj by měl být lépe chráněn - přijetím půdních reforem (tam, kde je to třeba), rozšířením technologické základny (tam, kde je to nutné) a zavedením nových plánů rozvoje venkova. 220 milionů bezzemků a malých vlastníků, kteří budou žít v zemědělských oblastech do konce století, bude nuceno nadměrně využívat místní zdroje. Na nich bude záviset jejich přežití, dokud nebudou zavedeny programy rozvoje zemědělství a základní zemědělské reformy zahrnující přerozdělení půdy. Vlády by měly rozdělit půdu na tři základní typy: významné oblasti, schopné snášet intenzivní zemědělskou výrobu, vysokou populaci s velkými požadavky. Preventivní oblasti - nevhodné pro intenzivní zemědělství. Pokud se v nich zemědělství rozvinulo, změnit je na jiné využití. Ochranné oblasti - dříve produktivní oblasti, nyní bez vegetace, které potřebují obnovu. Výběr těchto oblastí by měl být udělán komisí reprezentující zájmy chudých a okrajových skupin obyvatelstva.

Je třeba lépe pečovat o vodní zdroje. Do této péče by měli být zapojeni i místní rolníci.

Je třeba vyvinout alternativy k umělým hnojivům a pesticidům. Vlády by měly napomoci používání většího množství organických hnojiv doplňujících umělé hnojiva. Je třeba posílit právní předpisy pro kontrolu výroby a využití chemických látek v zemědělství. Průmyslové státy by také měly zlepšit kontrolu vývozu pesticidů.

Je třeba rozšířit a vylepšit zemědělsko-lesnické komplexy. Tyto komplexy, jsou-li dobře obhospodařovány, mohou poskytovat potravu, krmivo i palivo. Dobře vybrané druhy plodin a stromů, hodící se do místních podmínek, mohou přinést větší úrodu, než když jsou pěstovány odděleně.

Sladkovodní i mořské rybí farmy jsou jednou z cest k zajištění požadovaného množství ryb bez ničení jejich přírodních zdrojů. U mnoha druhů ryb je lov nyní na hranici únosnosti.

Jsou to právě chudí, kteří poskytují potřebné služby. Velké množství těch "oficiálně nezaměstnaných" pracuje 10 - 15 hodin denně v neregistrovaných továrnách a stavebních firmách, prodávají na ulicích, vyrábějí doma oděvy nebo pracují jako správci nebo služebníci u svých bohatších sousedů. Jejich problémem není ani tak nezaměstnanost, ale nedostatečná mzda za práci. Nízké mzdy způsobují, že se tito lidé nikdy nebudou schopni dostat ze svých nelegálních nocležišť a slumů.

DOPORUČENÍ

Posílení místních správních orgánů

Silnější a reprezentativnější správní orgány jsou základem úspěšného vyřešení stále větších problémů měst. Aby se mohly stát základem rozvoje, potřebují městské správy posílení politické, institucionální a finanční. Zvláště je třeba, aby dostávaly větší část z příjmů ve městě.

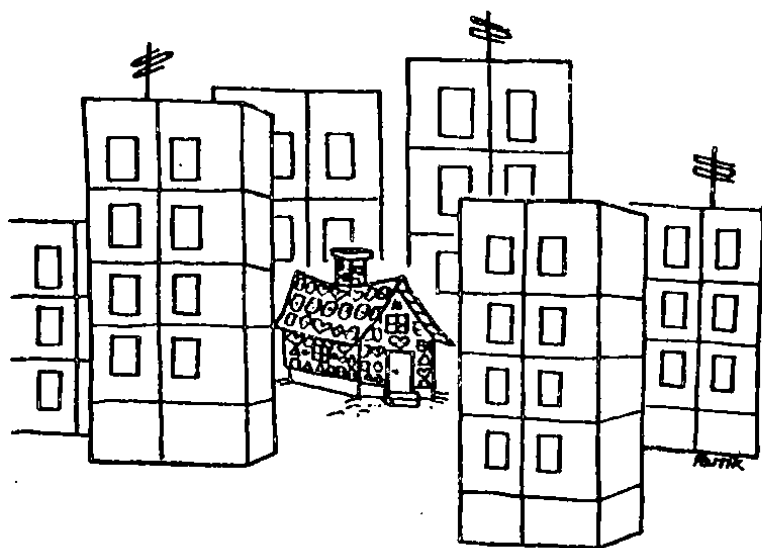
Je jasné, že rozvoj města nemůže být založen na knižních modelech. Každé město má své problémy a možnosti. Co je úspěšné v jednom městě, může být v druhém zcela nevhodné. Jen silná městská správa může zajistit, aby se potřeby, zvyky, struktura města, sociální zájmy a podmínky prostředí dostaly do plánů rozvoje města. Ale městské správy dosud nedostaly politickou moc, možnosti rozhodování a přístup k příjmům z daní, které potřebují pro práci.

Národní městské strategie

Vlády by měly navrhnout národní strategie rozvoje měst s ohledem na jejich zvláštní potřeby. V mnoha případech je třeba odvrátit proud lidí směřujících z venkova do měst od centrálních měst - většinou hlavních, která svým výlučným postavením přitahují většinu investic a také většinu přistěhovalců. Měl by být podporován rozvoj "druhořadých měst". Národní strategie rozvoje měst by měly vyznačit cíle a priority rozvoje systému měst, velkých středních a malých center.

Jsou zde aspekty, na které by se nemělo při tvorbě ucelené strategie měst zapomínat:

- pouze dostatečný tlak na počátku zabrání růstu velkých měst
- základem správného směřování je vhodný čas, je třeba napomáhat dekoncentraci v momentě, kdy výhody koncentrace začnou mizet
- vyhnout se opatřením zvyšujícím atraktivitu hlavních měst-přispíváním na potraviny a energii, výhodám z infrastruktury a dalších služeb a přílišné koncentraci správní moci v hlavním městě

● podporu růstu menších měst je nejlépe založit na přirozených ekonomických výhodách oblasti, hlavně na zdrojích a možnostech trhů a na poskytování vládních služeb v těchto místech

● strategie rozvoje zemědělství a měst by se měly spíše doplňovat, než být v protikladu, rozvoj menších měst znamená přínos pro jejich okolí. Vlády by také měly více podporovat neformální sektor a tím zdůraznit jeho důležitost v rozvoji měst

Jak jsme dělali vatra

Předposlední říjnový víkend jsme se sjeli v pionýrském táboře ve Zhořci. Po oba dny bylo krásné počasí. Již páteční zábavní večer navodil příjemnou atmosféru klidu, pohody a dobré nálady. V sobotu ráno se vstávat moc nechtělo, ale šéfkuchař Zdeněk Pípa Donát připravil vynikající snídaní (míchaná vajíčka se salámem), a tak 12 hrdinů vyrazilo za prací. Natírali jsme stromky proti okusu. Práce to byla náročná především díky kopcovitému terénu, ale kupředu nás hnala soutěživost. Chtěli jsme být co nejdříve hotoví s prací a pak se věnovat opékání buřtů na malém ohničku. Vše se nám podařilo a do tábora jsme se vraceli kolem půl šesté všichni provonění kouřem. Zde nás čekalo další překvapení – Ohnivý guláš Pípa. Po večeři došlo opět na různé soutěže a zábavné hry – například hra s kalíšky smíchu, ochutnávky nápojů lásky i zapomnění, a to všechno za vzorné obsluhy číšníků z baru s názvem PIPA & PIPA. Zpěv a smích zazníval z oken kulturního salonku až do ranních hodin. Pak jsme opět nastoupili cestu za stromky. Tentokrát nás již bylo 18 – to v sobotu večer přijeli opozdílci – a bylo to znát i na množství práce. Natřelo se ještě více stromků než v sobotu. Znovu se na malých ohničkích opékaly buřty, prostě báječná nálada. Ve dvě hodiny odpoledne jsme se vydali zpět do našeho ležení. Tam nás čekala výborná bramboračka, kdo pohrdl, dal si gulášovku a párek. Potom už nastala doba úklidu. Vše se dalo do původního stavu, vynesly se odpadky, umylo se nádobí, zavřel se i bar a čekala nás cesta domů.

Málem bych ale zapoměl na ty nejmenší. Bylo jich devět a strávili určitě hezký víkend. Postarala se o to děvčata, která zůstala v táboře s nimi a s kuchařem Pípou – přý mu žádná neublížíla, uvidíme za čas.

Chtěli jsme také zapálit spartakiádní vatra. Byla ale večer zima, a tak už kvůli dětem bylo lepší zůstat u různých her v našem kulturním stánku s barem. Shodli jsme se však na tom, že ty malé vatříčky při opékání buřtů nám daly víc, udělaly z nás dobrou partu a zanechaly v nás krásné vzpomínky na jeden letošní víkend.

Zkrátka ten kdo přijel, a bylo nás s dětmi 34, nelitoval. Všichni jsme si řekli, že na jaře pojedeme znovu. Kam? No přece do Zhořce, kde bude i příští setkání mládeže naší C20 SSM. Tak přistě: " A h o j ve Z h o ř c i " "

-J.P.-

psáno na březové kůře

JAK SE HRAJE NA HRDLOŘEZA

Uprostřed noci, s hlavou i srdcem ještě plnými zážitků z minulého dne, nastupoval Mád na nádraží ve Zdicích do rychlíku směr Praha. A pak směr domů. Oči se mu klížily únavou, nohy bolely od kdovíkolika kilometrového maratonu, který byl nucen podstoupit ve snaze chytit právě tento vlak. Má štěstí, poslední vagon se zdá být prázdnější. Se- suna se někde na volné místo a dá si "dvacet na ucho". Hrozně nered sedává v kupé, lidé jsou v něm takoví upjatí a velice těžko se v té atmosféře navazují známosti. Ale teď je to jedno. Kupé nekupé. Spát, spát, spát - to je jeho jediná snaha. Tak které kupé vybrat? Třeba tohle, je tu tma. Opatrně otavřít /přece nevzbudí všechny spáče/, roz- hrnout potichu záclonky a očima oslepenýma od světla z chodbičky na- jít volný lížek k lenutí. Vtom Mád strnul jako solný sloup. Vytřeš- til bulvy do tmy, vyjekl a leknutím upustil chlebník.

Před jeho vyvalenými zraky vystupoval ze tmy obrázek jako z horo- ru. Po stěnách "komnaty" totiž hnízdllo hejno obrovských netopýrů. Drápy zaseknuté do stropu, s hlavou dolů tu tiše viseli. Snad spící, snad číhající na příští oběť.

"...Je tu průvodčí..." zachřčelo to z jedné visící bytosti, načež její záves povolil a celá ta hmota se ze ohlušujícího rachotu sesypa- la na podlahu. "Hruška, hruška, sňmílá hruška!" rozezněl se v tu ránu huronský řev ze všech stran a Mada oslepilo prudké světlo. Někdo rozsvítil.

"Jé, to není průvodčí!" zajásal Mádovi vatříc dívčí hlas. "Božíč- ku, to je klíka!" řval, zalykaje se smíchů nejblížeší netopýr. Taprve nyní vrátilo milosrdné světlo pohádkovou komnatu zpět do světa lidí. Před Mádem se na podlaze a na sedadlech zmítalo v bujném veselí čtve- ro cestujících mladšího data narození.

"Co tady blázníte?" nepřestával kulit oči Mád. "Klídek, občane," spustil dvometrový kolohnát, tenký jako chmelová tyč, "právě jste měl možnost na vlastní voči spatřit Pražskou kvartu v akci." "Co mu vykáš, Trdlo. Dyt se mrkni, dyt je to vandrák!" ozvalo se neskutečně pihovaté a zrzávé strašidlo neurčitého pohlaví. "Hlavně, že to není ten cvaklístek!" smálo se střapatá zlatovláska, které zrovna čtvrtý z party, na první pohled docela tuctový, hnědovlasý a modrooký kluk, pomáhal zvednout se ze země na nohy.

"No, vy ste mi pěkněj čtyřlístek!" vzpomatoval se Mád. Sundal se zad betch a vyhodil ho nahoru na kovovou odkládací plochu mezi červe- né krosny. Ihned poznal typickou výstroj spolucestujících. "Horelez-

ci, že jo?" "Inteligent!" pochwálil ho přehlasně uznale zrzek. "A co ste to prováděli?" zajímal se hned Mad. Unava z něj po prožitém šoku spadla, mozek zase začal vnímat na plně obrátky. "Počkejte, já mu to vysvětlím," zarazila zlatovláská velitelským gestem už už se otevírající pusy kamarádů. "Hráli jsme takovou fajn hru. Menuje se to "na hrušky"... To se všichni pověšej za špičky na nohách tajdla na věšáky, co sou na nich kroeny. Rukama se chytej pod kolenama...a vi-sej... a vi-sej ...až přijde podzim a první hruška dozraje a spadne." "...a nebo přijde průvodčí a vyhodí nás z vlaku!" vpadla jí do řeči chmelová tyč. "No a kvůli tobě jsem teď shnilá hruška..." pokračovala brebentivě zlatovláská, "...klidně si sem vtrheš a já se lekla, že de cvaklístek..." "Kdo že de?" podivil se Mad. "No průvodčí přece!" odekla, "a za trest si s náma zahráje taky!" Nápad střapaté zlatovlásky vzbudil souhlasnou bouři. Mad se pro jistotu ani nepokusil bránit. Byl to opravdu zážitek, viset hlavou dolů a v duchu si vytloukat bolest z hlavy řevem: "Nebudu shnilá hruška! Nebudu přece shnilá hruška!"

"Hele, Made, my známe ještě jednu fajn hru," zazubila se na nového kamaráda zrzatá bytost, z níž se po hře "Na hrušky" a po následném erdečném představení vylítnul překrásně ukecaný kluk a předzdivkou Rez. "Máš bezpochyby ne myslí "Aviatika", zamleaskal dvoumetrový kamarád Trdlo. "Klepnul jsi hřebíček na hlavičku, hochu," a šelmovským zábleskem v očích přisvědčil Rez. "Masoi" ocenil chystanou zábavu málomluvný vedoucí celé horolezecké party a případnou předzdivkou Maso. "Jejdanečky, moje oblíbená!" omdlávala na oko Letuška /zlatovláská růže horolezeckého čtyřlístku dostala svou předzdivku prý již kdysi dávno, při svých prvních horolezeckých pokusech/. Mad podle dychtivého výrazu kluků a Letuštiny nesaskující husí kůže začal tušit, že hra na "Hrušky" byla proti chystanému "Aviatikovi" procházkou v růžové zahradě.

Vlak začal brzdit. Přijížděli do Berouna. Maso mezitím odepjal z kroeny tenké lano a na konci spletl velký uzel. Celé lano nevlékl na levičku a pravou popadl zbytek provazu asi metr pod uzlem. Vlak zastavil. Mad musel uznat, že vše mají perfektně sečvičeno. Maso a Rezem se vyřítili ven, každý na opačnou stranu vagonu. Maso roztočil uzel nad hlavou a mrštil jím přes vagon. Tam ho polapil Rez, párkrát zatáhl a hodil uzel s dostatečnou zásobou lana Letušce stojící v okně. Ta podala bleskově uzel Trdlu, který už v ruce svíral druhý konec provazu. Rozmotal velký uzel a oba konce provazu spojil. Akce netrvala déle než minutu. Napříč vlakem - mezi okny v chodbičce a v kupé a po střechě vagonu se táhlo pevné oko lana. Průvodčí někde daleko vpředu odměval zelenou lampičkou, vlak se dal pomalu do pohybu a za pár chvil opustil spící Beroun.

"Tak a teď ti to vysvětlíme," ujel se slova znovu Rez. "Principem týhle ryze horolezecký hry je prostě za jízdy přelézt střechu tohoto vagonu...nevyveluj na mně voči, nejsi první, a kým to zkusíme..." "Zatím se všichni zabili!" vpadnul do Rezova monologu Trdlo. "...Elbost, Trdlo, nestraš ho, je to brnkáčka...jo, a proč se tá hra menuje "Aviatik" poznáš tam nahoře na střechě."

První šel Maso. S ledovým klidem Angličana se přes skobu a krátký provázek připlnul k velkému oku, vystoupil na okno, pokynul všem vznešeně pravici, prohlásil své oblíbené slovo: "Masoi", nstáhnul se co nejvýše, odrezil se od okna a zmizel v hlubíně černé tmy nad střechou. "Lezl čistě," liboval si Trdlo, "skoro se nedržel lanel" Ozvalo se zabouchání na střechu. "Už plachtí!" vypískla Letuška. Za pár okamžiků se v okénku na chodbě objevily nohy a za nimi celý velký Maso. Ošlehaný větrem a promočený začínajícím deštěm. Vysíleně se sesul na sedadlo. "Jsi na řadě!" vyzývavě se po Madovi otočil Rez. "Cože, já?

Vždyt tam venku lejel ...Já nikdy nikam v životě nevylezl...No,dobře tede,...a můžu se držet lana?" "No, seš začátečník, jak mi říkáme - "zelenej zajíc", tak ti to ponejprv dovolíme," vytáhla se Letuška.

Madovi vyrazil na čele studený pot a ruce se začaly třást, ač jim v duchu poroučel pravý opak. Připnul se na velké oko, naposled se rozhlédl po útulném kupé a pak vystoupil do áteru.

V tu ránu byl mokrý jako myš. Zatahal za lano, drželo pevně, venitř v kupé na něm totiž visela celá Pražská kvarta. Začal ruckovat nahoru. Vítr ho bičoval jako nevolníka, dešt ho máčel ve studené koupeli. Ujela mu ruka. Ale ještě se stačil přisát ka kulaté střeše vagonu. "Zdá se, že můj anděl strážný nechrní," pomyslel si a znovu zabral. Prsty mu praštěly a nohama marně hledal oporu. Jak se tam mohl ten Maso dostat...? Na vrchol střechy mu chyběly tak čtyři hrábnutí a najednou měl pocit, že už to nedokáže. Síly byly pryč, prsty už skoro necítil. "Musím, musím! Najsem ehnilá hruška!" zařvalo to v něm. Hrábnul znova, znova a zase a najednou mu vítr oderval ztuhlé ruce, od lana. Mad chvílemi plaštil a chvílemi bil tělem o střechu vagonu, svážen s životem jen tankou šnúrou horolezeckého lana. Na chvíli si uvědomil, že vlak projíždí nějakou viskou, kolem něho zazářilo pár světelných bodů, a pak se vše znovu propadlo do vražedné tmy.

To, jak se dostal do životem kypícího kupé, si začal uvědomovat, až když přes něj Letuška přehodila svůj humatý rozenřátý kabátek. Zechránil ho jen pud sebezáchovy a všudypřítomný anděl strážný. Ty dřevěné, vybělené pahýly prstů a několika pramínky červené horké krve ve to nemohly dokázat.

"Helemese, kamaráda Mada to už jak zmohlo..." "...ale dokázal to! Není to žádný béčko..." "...no, zřízenej je pěkně..." "...jako šilenej aviatik..." Kolem Mada se ozývaly hlasy a on je vnímal jen na půl ucha. "Já žiju, lidi?" nechápavýma očima zíral do rozesmátých tváří. "Co bys nežil, člověče," zamlsakal Trdlo, "vždyt to byla přece úplná brnkačka. Ten pravej křest ohněm přijde teprve teď. Znáš hru "Na hrdlořeza"? To je teprve maso!" "...Průvodčí! Jde průvodčí!" vypískla v tu chvíli, kdy se o Mada pokoušely mloby, Letuška. "Rychle smotat provaz!"

Tma za oknem profízly stovky světelných bodů. "Praha..." ulehčene si vydechl Mad. "...a já budu přestupovat!"

Když si Mad po letech na tento zážitek vzpomíná, vždy ho v koutku duše zabolí Rozova výčitka: "Tak, a teď už se nikdy nedovíš, jak se hraje "Na hrdlořeza!"

- Mad, Přerov -

/Trapsavec B9, 2.místo próza nad 23 let/

ČEKÁNÍ NA ZÁZRAKY

UŽ MÁME NĚJAK

utřaný svědomí

snad proto

že marně čekáme

až kámen začne kvést

že marně čekáme

až za nás někdo postaví archu

že marně čekáme

až naše nohy přejdou

most

- Cibule, Praha -

Melý Trapsavec 1989

NEPODLEHNE ANI OHNI ANI MEČI

S tímto názvem se setkáte i v několika následujících číslech našeho časopisu. Proč? Toto heslo je úzce spjato s tématem svažáckého vzdělávání, které jste si vybrali - Právní minimum. Pod úvodním heslem se totiž skrývá soubor mezinárodních dokumentů o lidských právech a humanitárních otázkách. My se budeme věnovat zejména základnímu dokumentu tohoto souboru, jímž je "Všeobecná deklarace lidských práv".

Po dosti dlouhé době se otázky lidských práv opět dostaly do povědomí široké veřejnosti. Stalo se tak koncem minulého roku, kdy proběhlo ustavení Výboru československé veřejnosti pro lidská práva a humanitární spolupráci, při příležitosti 40. výročí vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv.

Položme si ještě v úvodu otázku: Proč po tolika letech tyto otázky znovu ožily? Jistě, nahrála a stále tomu nahrává složitá mezinárodně-politická situace. Tak trochu je chyba i na straně ideologických pracovníků a sdělovacích prostředků. Ale hlavně, jedním z předpokladů účinné osvěty v oblasti lidských práv a zásad humanitární spolupráce je veřejná dostupnost mezinárodních dokumentů upravujících tyto otázky. Naposledy však byla Všeobecná deklarace lidských práv u nás vydána Československou společností pro mezinárodní styky a Československou komisí pro spolupráci s UNESCO v Praze roku 1958 - tedy před 31 lety. Až v letošním roce vydavatelství Československé strany socialistické, Melantrich, uvedlo na pulty prodeje brožovaný výtisk Mezinárodních dokumentů o lidských právech a humanitárních otázkách.

Všeobecná deklarace lidských práv byla přijata na zasedání III. Valného shromáždění Organizace spojených národů ve formě rezoluce č. 217/III dne 10. prosince 1948.

V první části se budeme věnovat Preambuli Všeobecné deklarace lidských práv, to znamená tezí, které vysvětlují její vydání.

PREAMBULE

U vědomí toho,

že uznání přirozené důstojnosti a rovných a nezcizitelných práv všech členů lidské rodiny je základem svobody, spravedlnosti a míru ve světě;

že zneužívání lidských práv a pohrdání jimi vedlo k barbarickým činům, urážejícím svědomí lidstva, a že vybudování světa, ve kterém lidé, zbaveni strachu a nouze, budou se těšit svobodě projevu a přesvědčení, bylo prohlášeno za nejvyšší cíl lidu;

že je nutné, aby lidská práva byla chráněna zákonem, neměli být lidé donuceni uchýlovat se, když vše ostatní selhalo, k odboji proti tyranii a útlaku;

že je nutné podporovat rozvoj přátelských vztahů mezi národy;

že lid Spojených národů zdůraznil v Chartě znovu svou víru v základní lidská práva, v důstojnost a hodnotu lidské osobnosti, v rovná práva mužů i žen, a že se rozhodl podporovat sociální pokrok a vytvořit lepší životní podmínky ve větší svobodě;

že členské státy převzaly závazek zajistit ve spolupráci s Organizací spojených národů všeobecné uznávání a zachovávání lidských práv a základních lidských svobod a

že stejné chápání těchto práv a svobod má nesmírný význam pro dokonalé splnění tohoto závazku.

Valné shromáždění OSN vyhlásilo Všeobecnou deklaraci lidských práv jako společný cíl pro všechny národy a všechny státy. Aby každý jednotlivec a každý orgán či skupina společnosti, máje tuto deklaraci stále na mysli, se snažil vyučováním a výchovou rozšířit úctu k těmto právům a svobodám. Aby zajištěním postupných opatření vnitrostátních i mezinárodních byla deklarace uznávána a zachovávána mezi lidem členských států samých i mezi lidem území, jež jsou pod jejich pravomocí.

Po přečtení úvodní části ke svazáckému vzdělávání se budeme muset zamyslet nad tím, co to vlastně je lidská důstojnost, rovnost, spravedlnost, právo, svoboda, lidská osobnost, přátelství. To všechno si musíme ujasnit, a když budeme tápat, musíme využít besedy, která se bude na v úvodu citované téma konat počátkem příštího roku. Informace o konání besedy dostanete včas v prosincovém nebo lednovém čísle našeho časopisu. Cílem tohoto článku není vše vysvětlit, ale navodit téma pro diskusi, a ta nemusí být jen na připravované besedě, ale i v našem časopisu.

Příště: 1. část Všeobecné deklarace lidských práv.

-J.P.-

Zajímavé názory v období přestavby

Dne 19.10. proběhla v těžké hale ŽTS členská schůze základní organizace SSM č.1, již se zúčastnili kromě svazáků i někteří hosté.

Schůze probíhala podle obvyklého programu a v závěrečné diskuzi se projednávaly teze k celostátní konferenci SSM. Nejvíce se diskutovalo o bytové otázce a platových podmínkách v našem závodě. K problematice životní úrovně v naší společnosti se vyjádřil i soudruh Smídl z PV SSM. Jeho vystoupení všechny přítomné uvedlo do rozpáků.

"Většina občanů srovnává naši ekonomiku pouze s ekonomikou sedmi nejvyspělejších států světa. Svět ale není jenom Západ se svým přetechizovaným způsobem života. I my dokážeme postavit budovu, koupit licenci a během půl roku vyrábět špičkovou elektroniku," tvrdil tento soudruh (ale na otázku proč to neděláme, nedokázal uspokojivě odpovědět).

"Je třeba se srovnávat například i s Asií a Afrikou, kde jsou podmínky k životu podstatně horší." Máme se však spokojit pouze s tím, že u nás nikdo neumírá hladem....? "Vždyť u nás v obchodech jsou k mání v dostatečném množství základní potraviny a máme ústavou zaručeno právo na práci, to je třeba vidět především."

Není to však po čtyřiceti letech budování socialismu přece jen trochu málo? Vždyť ještě po druhé světové válce jsme se řadili mezi deset nejvyspělejších států světa a dnes jsme na třicátém až čtyřicátém místě. S tím přece nemůžeme být spokojeni.

Tyto naše výhrady k názorům zástupce PV SSM budou samozřejmě tlumočeny prostřednictvím CVU SSM na PV s požadavkem vyvození patřičných závěrů.

za organizaci ZO SSM č.1
výbor

NA SVAČINU:

VODOPOVNĚ:

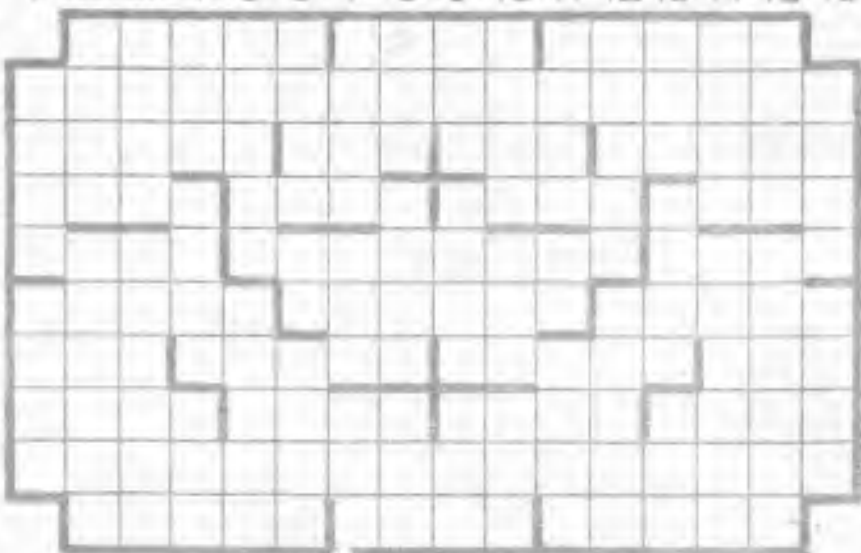
A.Kraj na Slovensku; francouzský fotbalový brankář; ko-
lem.- B.Začátek tajenky.- C.Mužské jméno; plošné míry
(slovensky); kus ledu; slovenský časopis pro ženy.- D.Jem-
ný likér; druh pohonné směsi pro výbušné motory; zn. obva-
zových potřeb; český spisovatel.- E.Potřeba pradelny; do-
mácí zvíře(zdrobněle); druh vína.- F.Příslovce směru;
hlodavec; hák.- G.Sovětský šachový velmistr; bájný český
kníže; korálové ostrovy; strana v účetní knize.- H.Dravý
pták; jugoslávská objemová jednotka; švýcarská řeka; ob-
dělaný pozemek.- I.Konec tajenky.- J.Téci po kepkách;
operní píseň(slov.); kraj v Jugoslávii.

SVISLE:

1. Vápencové území; zasténání.- 2. Ústní voda; zbytek po
ohni.- 3. Italská metropole; na levou stranu.- 4. Japon-
ská lovkyně ústřic; půvab; lépe.- 5. Větrík; černomoraké
lézně.- 6. Polodrahokam; primát; súdánské město.- 7. Úřad;
sídlíště v Somálsku; smýčky(slov.).- 8. Planetka; stolní
hry; primitivní plavidlo.- 9. Úder rohy; končetina; fran-
couzsky "přítel".- 10. Očkovací látky; řeka v Kanadě; vy-
chovatelka(ze španělštiny). 11. Alžírský přístav; název
hlásky; vrac u Třebechovic.- 12. Zn. bývalých fotopřístro-
jů; tence(slov.).- 13. Slov. předložka; částí těla; zkr.
sousedního státu.- 14. Italská měnová jednotka; podobnost.
15. Rybí pochoutka; drobný škodlivý motýl;- 16. Angl. ti-
tul; stromořadí.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J

ZAMLOVANÝ LOJZA

SE SVÝM NĚJISTÝM OBRODUŽSTVÍM
SE LOJZA PŘIPRAVIL ANŽÍ
SERIÁL

ČÍSLO
NA PR
KUDL LIT
8 2

LOJZA SE SMÍŽEL PŘED
ANČOU VYKÁKNOUT
RŮZNÝMI KOUŠKY

JEDNOHO DNE SE LOJZOVÍ KONEČNĚ
PODARILLO PŘESVĚDČIT ANČU ABY S NÍ
HRAVĚ
NOV
POD
VĚR

PO VÍRU NĚJISTO-MAPLENÉHO SEXEH
A ALKOHOLEM SE ANČA SLOJZOU ROZHODL
O BAR
STRAVIT
SPOLU
NOC

UBYTOVNA JEDINOU PŘEKAZKOU
VRATNICE SE STANE VRATNÝ
KTERÝ DOMNĚNE ÚPLATEK

NEZBYVA NEZ SE ODVAŽIT
RISKANTNÍHO KROKU KTERÝ

NEVYDARIL
VYSTŘÍZLIVĚNÍ BYLO ?
TRAGICKÉ

